

Fusions i més fusions

ALBERT CLOSAS

Comença el segle, i fa, com qui diu, només quatre dies que encara parlàvem dels "set grans" de la banca espanyola. El procés de fusions i absorcions en els últims cinc anys, i sobretot en l'accelerat 99, ha deixat un panorama de només "tres grans"; de fet dos, si es té en compte que la grandiositat dels nous BSCH i BBVA deixen el tercer de la llista a tanta distància que sembla ja "petit".

En la bola de vidre del nou mil·lenni surt aleshores la pregunta recurrent: seguirà el procés de fusions, cap a bancs cada cop més i més grans en la ja tòpica "Europa de l'euro"?

Doncs la gran majoria d'experts diuen que sí, que seran inevitables, tot i que ningú es posa d'acord a preveure quan, com ni quins seran els protagonistes. Començant per Espanya, la cursa per les dimensions en el mercat nacional sembla ja prou definida (s'imaginem una fusió

BSCHBBVA?: jo no, si més no perquè resultaria impronunciable...). Queda, evidentment, marge per les sorpreses entre els bancs mitjans, com el Popular o el Sabadell, i queda la gran assignatura pendent de les caixes d'estalvi, que representen gairebé la meitat dels dipòsits en el mercat espanyol.

Precisament les caixes poden ser protagonistes destacades del 2000. No, almenys de moment, en les grans fusions entre caixes de diferents comunitats autònomes, cosa encara força complicada políticament, però sí dins de cada comunitat. L'últim rumor de moda a Madrid és que ja circula un paper de consens entre PP i PSOE perquè tot just després de les eleccions generals s'impulsin per decret aquestes fusions.

Però, deixant de banda les caixes, el gran repte de futur, com tothom sap, són les fusions transnacionals, les d'escala europea: o sigui, les que d'aquí a un any, si tornem a fer un article com aquest, ens portessin a parlar, per exemple, del nou "Deutsche Bank de París", o del

El mercat financer es caracteritzarà, un altre cop, per la concentració. Però, aquesta vegada, les fusions afectaran més les caixes que els bancs.

"BBVUnikreditoak", o del "Barclays Suisse". Semblaria ciència-ficció si no fos perquè en aquests dotze mesos últims ja n'hem començat a veure de tots els colors, incloses les incursions que els grans bancs espanyols han començat a fer a Portugal, Itàlia, França... i fins i tot Alemanya, en el cas de la Caixa de Pensions.

I han estat precisament els bancs espanyols els que han anat més de pressa en tot aquest procés de concentració i aliances al llarg del 99, sobretot comparant-ho amb les sacsejades infructuoses i fins i tot sagnants que ha viscut la banca francesa, els dubtes en la banca alemanya o el desconcert en la banca italiana. És clar que la majoria d'experts recorden que potser el que s'ha fet a Espanya és el que els seus socis europeus ja havien fet un any abans. I com que a França o Alemanya el mercat és més "madur", les fusions costen més de quallar.

Però, en tot cas, hi ha una dada inqüestionable que sembla de calaix: el major grup europeu només té en aquests moments el 2% del mercat de la Unió Europea. El procés de concentració transnacional, doncs, sembla tenir molt camí per endavant. Però no serà tan fàcil com pugui semblar, perquè fer banca, sobretot al detall, no és tan fàcil com vendre cotxes. Un cotxe es pot vendre en qualsevol dels molts idiomes que es parlen a Europa. Demanar un crèdit, concedir-lo o assessorar en inversions ja costa més, encara que només sigui per qüestions psicològiques o culturals.

L'escenari més possible, doncs, és que l'any 2000 encara costi de veure fusions globals d'escala europea, i ens conformem, que no és poc, amb aliances que ofereixin serveis o activitats comunes. L'imparable ascensió de les noves tecnologies i de les vendes per Internet encara hauria de facilitar més aquest procés, ja que, en teoria, pot permetre entrar en nous mercats sense necessitat de comprar altres entitats o quotes de mercat.

ARXIU / JORDI PLAY

Les noves tecnologies i Internet poden canviar el mercat financer. Les fusions seran l'altra cara de l'actualitat de caixes i bancs.